

Началницѣте, и съ много народъ, и го посрѣщали на рѣката Касандра. Поклонили мѣ се съ велика честь, и мѣ занесли много дарове, и го содръжествовали въ крѣпостѣта Філіппова.

АЛЕКСАНДРЪ ТУРА ВОЙСКАТА СИ НА ЧИНЪ.

Александръ сѣдналъ въ Македоніа да се почине, и рекъла на войската си: идете въ кѣщѣте си да си почините 6: мѣсаци. Хранете конѣте си, и ѹсвѣтлавайте оръжіята си, и когато дойде повелѣніето ми да вѣдите сички готови да дойдете. Отишли си сичките, и си починали: Обаче като се свършили 6: мѣсаци пакъ отишли. Сжбраласе войската, и намѣрилисе възроженны мѣжы 100: хіладды, сичките открани, които ималъ съ ризници желѣзны, за да са всегда съ него. Оставилъ майка си Олимпіада, и ѹчительа си Арістотелъ въ Македоніа съ войска 50: хіладды. Сичките Македонцы носили едно облекло, сичките имъ оръжіа съсъ Васілісковы крыла, копїета имъ и шлемыте, имали на врѣховеце Левови исписаны, съ крыла змѣйвски, ѹплетены отъ Крокодиловата кожа. Повелилъ да распротратъ колыбыте си около неговѣтъ, и дрѣгъ войнѣ несмѣилъ да се свере съ Македонцыте. Александръ откралъ хѣбавы жены 2: хіладды, да ходатъ съ войската всака чинно, и поставилъ иѣкой Стеріархъ да окладава женыте. И когато иѣкой войнѣ искалъ жена, отивалъ при Стеріарха, давалъ една златна жалтица, и земалъ жена, и колкото ноши а дѣржалъ, толкова жалтицы земалъ Стеріархъ. Сичката войска ималъ съ ѹправленіе